

پروفیسر عبدالرشید
عقلمند، فیضی، پیر الدین، فیضی، پیر نور الدین
(ستارہ امتیاز)

اصطلاحات اسمعیلی

یکی از تصنیفات

علامه نصیرالدین نصیر هونزائی^{قس}

مترجم

مصطفی احمدی

شائع کردہ

المعهد للحکمة الروحانية والعلم المنير

(ISW & LS)

www.monoreality.org

www.ismaililiterature.com

www.ismaililiterature.org

www.Global-Lectures.com

©2026

کلماتِ شکر

سپاس بی‌پایان خدای تعالی را که به فضل و عنایت او، توفیق ترجمهٔ کتاب ارزشمند «اصطلاحاتِ اسماعیلی»، اثر گران‌قدر استادِ بزرگوار، حضرت علامه نصیرالدین نصیر هُونزائی قس، نصیب این بنده گردید. بی‌تردید، انجام چنین کار مهمی جز به یاری و توفیق مولای زمان میسر نمی‌شد.

از استاد محترم دکتر فقیر محمد هُونزائی بحرالعلوم صاحب دُب، به خاطر هرگونه کمک و راهنمایی در این مسیر خدمت علمی، صمیمانه سپاسگزارم.

اگر در این ترجمه کاستی، اشتباه یا نارسایی‌ای وجود داشته باشد، آن را از ناتوانی و کوتاهی این بنده بدانند. همچنین، امیدوارم که امام زمان، حضرت نور مولانا شاه رحیم الحسینی حاضر امام علیه افضلُ التحیّة والسلام، این کوشش ناچیز را در حضورِ اقدس خویش بپذیرند و آن را خدمتی اندک در راه علم و معرفت به شمار آورند.

الحمدُ لله علی منّه وإِحسانه

مترجم

۱۹ اگست ۲۰۲۶ م

فهرست مضامین

نمبر شمار	مضمون	صفحه
۱	نعت -----	۱
۲	آغاز کتاب -----	۳
۳	دو نام این کتاب -----	۵
۴	انتساب -----	۷
۵	تحفه لازوال برای لیتل اینجلز (فرشتگان کوچک) -----	۹
۶	ضرورت شدید به کتابی در مورد اصطلاحات اسماعیلی -----	۱۱
۷	ضرورت به مثال‌ها و اصطلاحات جدید -----	۱۲
۸	درباره توصیف کتاب -----	۱۲
۹	اصطلاحات اسمعیلی (۱) -----	۱۷
۱۰	// // (۲) -----	۱۸
۱۱	اصطلاحات اسمعیلی (۳) -----	۱۹
۱۲	// // (۴) -----	۲۰
۱۳	اصطلاحات اسمعیلی (۵) -----	۲۱
۱۴	// // (۶) -----	۲۲
۱۵	اصطلاحات اسمعیلی (۷) -----	۲۳
۱۶	// // (۸) -----	۲۵
۱۷	اصطلاحات اسمعیلی (۹) -----	۲۶
۱۸	// // (۱۰) -----	۲۷

نمبر شمار	مضمون	صفحه
١٩	اصطلاحاتِ اسمعیلی (١١) -----	٢٨
٢٠	----- (١٢) // // //	٢٩
٢١	اصطلاحاتِ اسمعیلی (١٣) -----	٣٠
٢٢	----- (١٤) // // //	٣١
٢٣	اصطلاحاتِ اسمعیلی (١٥) -----	٣٢
٢٤	----- (١٦) // // //	٣٣
٢٥	اصطلاحاتِ اسمعیلی (١٧) -----	٣٤
٢٦	----- (١٨) // // //	٣٥
٢٧	اصطلاحاتِ اسمعیلی (١٩) -----	٣٦
٢٨	----- (٢٠) // // //	٣٧
٢٩	اصطلاحاتِ اسمعیلی (٢١) -----	٣٩
٣٠	----- (٢٢) // // //	٤١
٣١	اصطلاحاتِ اسمعیلی (٢٣) -----	٤٣
٣٢	----- (٢٤) // // //	٤٥
٣٣	اصطلاحاتِ اسمعیلی (٢٥) -----	٤٦
٣٤	----- (٢٦) // // //	٤٨
٣٥	اصطلاحاتِ اسمعیلی (٢٧) -----	٤٩
٢٦	----- (٢٨) // // //	٥١
٣٧	اصطلاحاتِ اسمعیلی (٢٩) -----	٥٢
٣٨	----- (٣٠) // // //	٥٣

نمبر شمار	مضمون	صفحه
۳۹	اصطلاحاتِ اسمعیلی (۳۱)-----	۵۵
۴۰	// // // (۳۲)-----	۵۶
۴۱	اصطلاحاتِ اسمعیلی (۳۳)-----	۵۷
۴۲	// // // (۳۴)-----	۵۸
۴۳	اصطلاحاتِ اسمعیلی (۳۵)-----	۵۹
۴۴	// // // (۳۶)-----	۶۰
۴۵	اصطلاحاتِ اسمعیلی (۳۷)-----	۶۲
۴۶	// // // (۳۸)-----	۶۳
۴۷	اصطلاحاتِ اسمعیلی (۳۹)-----	۶۴
۴۸	// // // (۴۰)-----	۶۶
۴۹	اصطلاحاتِ روحانی (۱)-----	۶۷
۵۰	// // // (۲)-----	۶۸
۵۱	اصطلاحاتِ روحانی (۳)-----	۷۰
۵۲	// // // (۴)-----	۷۲
۵۳	چند اصطلاحات-----	۷۳
۵۴	فهرست آیات قرآن-----	۷۴

نعت

حضرت سید الانبیاء و المرسلین

(ترجمہ)

اوپادشاہ انبیاء، اوتاجدارِ اولیاء

محبوبِ ذاتِ کبریا، یعنی حضرت محمد مصطفیٰ

اورَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، سلطانِ پاکِ ملکِ دین

اوهادی حق الیقین، یعنی محمد مصطفیٰ

اقدس است سلسلہ او، عالی است مرتبہ او

قرآن است معجزہ او، یعنی حضرت محمد مصطفیٰ

اومفخرِ ہمۂ مسلمین او سرورِ ہمۂ کاملین

اورحمتِ دنیا و دین یعنی محمد مصطفیٰ

او پیشوای مرسلین او است شفیع المذنبین

مقصودِ ربِّ العالمین یعنی محمد مصطفیٰ

او بود نبی او بود صنفی در علم الهی غنی

محتاج او هستند همه، یعنی محمد مصطفیٰ

شی که رفت پیش خدا، افلاک همه بودند زیر پا

لولا که است ثنای او، یعنی محمد مصطفیٰ

نور مجسم است آن نبی خود اسم اعظم است آن نبی

از همه مقدم است آن نبی یعنی محمد مصطفیٰ

من هستم نصیرِ خاکسار، ای سیدِ عالی وقار

راضی است از تو کردگار، جنت از تو است پربهار

یعنی محمد مصطفیٰ یعنی محمد مصطفیٰ

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

کراچی

یکشنبه ۱۳ جنوری ۲۰۰۲ م

آغاز کتاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. نعمت‌های عطا کرده خدای تعالی، نه قابل شماراند و نه در احاطه بیان می‌گنجند؛ چنان که ارشاد قرآن پاک است: ﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ۚ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا (۱۴: ۳۴)﴾، ترجمه: و از هر آنچه از او خواسته‌اید، به شما عطا کرده است؛ و اگر نعمت‌های خداوند را بشمارید، هرگز نمی‌توانید آن‌ها را به شمار آورید.

در این حقیقت هیچ شکی نیست که جملگی ما در دریای نعمت‌های او مستغرقیم.

این کتاب اصطلاحات اسماعیلی، تا بدین جا به پایان رسید؛ هرچند که تمامی اصطلاحات اسماعیلی در این درج نشده‌اند، و انجام این کار در مدت کوتاه ممکن نبود. هر زمان که رازی خاص از تأویل، کشف می‌شد، پیروی آن را ضروری می‌دانستم. به هر کیف، این کتاب اکنون پیش روی شماست. این کتاب با یاری پروردگارم و فرشتگان عالم شخصی ام آماده شده است؛ فرشتگانی که یکی پس از دیگری همانند جبل‌الورید کار می‌کنند. به فضل مولا، مدت‌هاست که من برای عزیزانم قربان شده‌ام.

ۛ زهر کم کمترم گر بی تو باشم

زگردون برترم گر با تو باشم

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هوتزائی

۱۰ اگست ۲۰۰۳ م

دو نام این کتاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. فرمان سوره اعراف است: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ (۷: ۱۸۰) به خدا سوگند! در اسم اعظم، تمام اسماء حسنی جمع شده‌اند، و آن بزرگترین اسم خدای تعالی، یقناً امام زمان است (أرواحنا فداءه)!

این کتاب عزیز دو نام زیبا دارد، یک نام آن «اصطلاحات اسماعیلی» است، و نام دیگر «نردبان جنت» همان‌طور که مولای روم گفت: «نردبان آسمان است این کلام». شاید دربارهٔ مثنوی است.

نردبان مثالی بسیار پر حکمت است (۷۰: ۱-۴) معارج = جمع معراج.

این کتاب بسیار عزیز، به نام‌های گرامی لیتل انجیلز (فرشتگان کوچک)، عزیزان بی‌نهایت ما است؛ خواه این فرشتگان عالم شخصی ما یا دیگر فرشتگان ما در مشرق باشند یا در مغرب، از این در باطن فرق نمی‌کند؛ چرا که همهٔ ما را حضرت قائم علیه السلام با رحمت بی‌پایان خود در قالب یک حقیقت ریخته و یک جان ساخته است، همان‌طوری که زرگر (طلا ساز) ذرات زیادی از طلا را ذوب کرده و به یک قطعه واحد تبدیل می‌کند. سعادت ابدی، کامیابی و جنت ما در همین وحدت است.

پیشنهاد انتشار این کتاب از سوی لیتل انجیلز (فرشتگان کوچک) را دوست بسیار عزیزما، کامریای سابق، حسن داده است. ما در همین کتاب چند کلمه در توصیف خدمات زرین ایشان خواهیم نگاشت. انشاء الله العزیز.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

جمعه ۱۵ اگست ۲۰۰۳ م

انتساب

دانشگاه خانهٔ حکمت به تمام والدین نیک بخت لیتل انجیلز فرشتگان کوچک) خود در شرق و غرب نام با عزت «هائی ایجوکیترز» داده است، «هم خرما و هم ثواب» آراستن فرزندان خود را به زیور تعلیم دین و دنیا آراسته کردن یک کارنامه عظیم همه جانبه است، ان شاء الله تعالی.

شما در دعاهاى خاص گریه و زاری خود این دعا را نیز بکنید که زمانه آینده باز هم روشن تر و بیش از پیش دارای ترقی باشد! که در آن به این فرشتگان ما بسی بیش از توقعات ما عزت و نیک نامی دین و دنیا نصیب شود! آمین!

کامریای سابق حسن ابن حیدر علی چارانیه (مرحوم) و کامریانی سابقه کریمه همسر حسن و فرزند ارجمندشان سلمان ابن حسن، این هر سه عزیزان افتخار «I.L.G» را دارند، کریمه برای سرپرست اعلی دالاس منشی شخصی است.

ریکارت آسمانی خدمات زرین هر عزیز ما در فلم نورانی او با نهایت خوبی محفوظ است، خدمات گرانقدر رفیقان ما به قدری زیاد است که ما هرگز نمی توانیم آن ها را

به احاطه تحریر درآوریم، اما از فلم نورانی کراماً کاتین هیچ خدمتی به اندازه ذره‌ای بیرون نمی‌تواند باشد، با این یقین کامل من به تمام خدمت گزاران علمی تبریک می‌گویم! آمین! یا رب العالمین!

الهی چاره بیچارگان کن	الهی رحمتی بر مؤمنان کن
الهی رحمت دریای عام است	وزانجا قطره ما را تمام است
گناه داریم بیش از کوه الوند	گناه از بنده و عفو از خداوند
خداوندا سعادت یار ما کن	ز رحمت یک نظر بر کار ما کن

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

شنبه ۱۶ اگست ۲۰۰۳ م

تحفه لازوال برای لیتل اینجلز (فرشتگان کوچک)

(ترجمه)

لیتل اینجلز همگی به فضل الله از آنِ ما هستند
برای من یقیناً همگی مانند حبّ علی محبوب هستند
آیا این‌ها حور و غلمان هستند، مانند گل دسته‌های زنده؟
کتاب هستند؟ نوشته‌ها هستند؟ نه، در اصل فرشته هستند
در هر تبسم شما گل افشانی بی‌نظیری است
در گل افشانی گیاهی ای عزیزان! چه نشانه‌ای است؟
در شهر شما همیشه فصل گل را دیدم
پرندگان مست نغمه‌ها هستند و آواز سوز بلبل است
کمال علم و حکمت را از رب‌العزت طلب کن
که از دریای رحمت خدا ناامیدی حاصل نمی‌شود

آمادگی برای نبرد علمی را فراموش نکنید ای لشکر قائم!

در جهان تا آخرین لحظه جهاد علم همیشگی است

نصیرالدین می گوید لیتل اینجلز از آنِ ما هستند

برای من یقیناً همگی مانند حبّ علی محبوب هستند

نصیرالدین نصیر (حبّ علی) هونزائی

روزی یک شنبه ۲۴ دسامبر ۲۰۰۰ م

ضرورت شدید به کتابی در مورد اصطلاحات اسماعیلی

جناب محترم حاجی قدرت الله بیگ صاحب مرحوم در زمان خود عالمی متبحر و شخصی دانا و بسیار معروف بودند. ایشان از من برای نوشتن یک کتاب در مورد اصطلاحات اسماعیلی فرموده بودند، اما من نتوانستم این کار مهم را بروقت انجام دهم.

بعداً به شدت احساس کردم که این کار هم بسیار ضروری بود و هم بی حد مفید بود. لهذا، پس از عرصه دراز، اکنون می خواهم به یاری شاگردان ترقی یافته ام، ان شاء الله، کتابی از بس مفید بنویسم؛ چرا که اکنون به فضل خدا، در دانش گاه خانه حکمت، به اندازه کافی اهل قلم پیدا شده اند.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

پنج شنبه ۲۰ اپریل ۲۰۰۰ م

یادداشت:

روش جمع آوری اصطلاحات و نمونه گوشواره و غیره را جناب دکتر (Ph.D) فقیر محمد صاحب هونزائی بحر العلوم به شما بیان خواهند نمود؛ زیرا ما می خواهیم کتابی مستند بر اصطلاحات اسماعیلی با دست مبارک این دکتر بنویسیم، ان شاء الله العزیز!

ضرورت به مثال‌ها و اصطلاحاتِ جدید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. اگر به قرآن حکیم (۱۵: ۲۱) با چشم بصیرت دیده شود، یقین حاصل می‌شود که از زمان آدم^(ع) تا امروز، آنچه علوم و فنون که به انسان حاصل شده است، جملگی آن‌ها از خزائن الهی آمده‌اند. پس این حکمت روحانی را که ما امروز ساینس روحانی می‌نامیم، چگونه می‌تواند چیز معمولی باشد؟ اگر ما نامه اعمال را به «فیلم نورانی» تعبیر و تأویل کنیم، به فضلِ خداوند درست است؛ چرا که در گذشته شما تنها می‌توانستید فیضِ قرآنِ پاک را به صورتِ کاغذ حاصل کنید، اما امروز به برکتِ ساینس ظاهری، که پروردگار ما از خزائن الهی به ما نازل فرموده است، وسایل سمعی و بصری فراوانی ساخته شده‌اند که به ذریعه آن‌ها می‌توانید به آسانی از قرآن حکیم فائده بردارید.

پس ان شاء الله، فردا در بهشت، کتابِ اعمال شما به صورت فیلم نورانی خواهد بود که با دیدن آن بی‌حد شادمان خواهید شد. هر سؤالی که در این باره مطرح کنید، جواب آن در قرآنِ عزیز موجود است.

ترجمهٔ سوره (۶۹: ۱۹) است: «پس آن شخصی که کتابِ اعمالش به دستِ راستش داده می‌شود، خواهد گفت، ببینید، کتابِ اعمال مرا بخوانید». این همان فیلم نورانی است که هر کسی می‌تواند آن را ببیند؛ دیدن آن همان خواندنِ آن است.

ۛ زدنیا تا بعقی نیست بسیار

ولی در ره وجودِ توست دیوار

(حضرت پیر ناصر خسرو)

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۱۳ اگست ۲۰۰۳ م

دربارهٔ توصیفِ کتاب

(ترجمه)

آفتاب و ماهتاب و چرخ اخضر کتاب است، چشمهٔ آب حیات و آب کوثر کتاب است.

در حسن و خوبی یگانه و در دل کشی طاق است، چون باغ و گلشن، منظره‌ای خوب کتاب است.

تحفه‌ای بی‌مثال و لازوال، گوهری گرانبها از علم است، ای عزیزان، این گنجینهٔ گوهرین را پاس بدارید، [که] کتاب است.

هرجا که بوده‌ام، در طول روز در میان کتاب‌ها بوده‌ام، تنها خانه‌ام کتاب است و دقتر من نیز کتاب است.

یک جهان از علم و حکمت کتابِ مستطاب است، اگر [آن] کتاب بر [بنیاد] قرآن
است پس از همه برتر کتاب است.

آیه «قد جاءکم» (۵: ۱۵) را بخوان، ای جان من! در نور حق، رهبر همه کتاب
است.

تو دفتر اسرار و گنجینه لامکان هستی، قول مولانا علی (ع) است: درون تو کتاب
است.

کتاب حق تعالی در هر جا با تکلم است، در ظاهر و باطن بین، حیدر من کتاب
است.

معجزه‌ها و معجزه‌ها از قرآن ناطق بشنو، امروز مولای زمان و روز محشر کتاب
است.

نور ایمان، نور ایقان، نور علم و معرفت، سربر از انوار دولت برتر کتاب است.
در این بهشت معرفت چه چیزی نیست ای جان من، کان راحت و جان لذت
شهد و شکر کتاب است.

مثل یاری دلنشین، مرا کتاب محبوب است، دل گشا است و جان فزا است و
روح پرور کتاب است.

چون قلم می گیرم، او در تجلی می آید، این نوازش اوست که آنگاه کتاب میسر
می شود.

در سیاحت باغ و گلشن اندکی حظ هست، برای سیر علمی از همه بهتر کتاب است.
ای نصیرالدین! آیا سرّ اعظم را به یاد داری؟ در عالم علوی، تنها یک گوهر کتاب
است.

نصیرالدین نصیر (حب علی) هونزائی

شنبه ۷ جمادی الثانی ۱۴۲۰ هـ

۱۸ ستمبر ۱۹۹۹ م

اصطلاحاتِ اسمعیلی (۱)

لفظِ «امام» اصطلاح ازلی و قدیم اسماعیلی، شاخ از اسلام است. یک ترجمه‌ای آن، پیشوا = راهنما (هادی) است. این هادی که از جانب خدا و رسول (ص) مقرر شده است، هم امام الناس است (۲: ۱۲۴، ۱۷: ۷۱) و هم امام المتقین است (۲۵: ۷۴). نیز مطابق به ارشادِ کلام خدا [قرآن] امام مبین هم همان لوح محفوظ است، که در احاطه نور او، همه چیز است. چنان که ارشادِ مبارک مولا علی (ع) است: «أَنَا اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ» یعنی من لوح محفوظ هستم (کتابِ کوکبِ درّی، بابِ سوم، منقبت ۸).

امام در نورانیتِ خویش، ازلی و قدیم است، به حواله کتابِ سرائر، ص ۱۱۷، و کتابِ خزینة جواهر، ص ۳، امام علیه السلام، اسم اعظم الحیّ = اسم اعظم زنده خدای سبحانه و تعالی است، لهذا او نور ازل و جامع و مظهر تمام اسماء صفاتِ خدا است.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۶ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحاتِ اسماعیلی (۲)

آدم، خلیفه، خلیفه الله، ناطق، صفی الله (۳: ۳۳)، هایل (ع) (اساس)، شیث (ع) (اساس)، آدم اول (که بی شمار سال پیش از این آدم بود)، مولا علی (ع) فرموده اند آدم اول یکی از ظهورات من بود، زیرا من در عالم قدیم، یعنی همیشه هستم.

ای عزیزان! در آینه آدم سراندپی می توانید آدم های بی شمار را بشناسید، او یک مستجیب بود، یعنی او دعوت حق را به ذریعه یکی از حدود دین پذیرفته بود، سپس ذکر اعظم = اسم اعظم به او عطا شد. او در کار بزرگ (ذکر اسم اعظم)، بسیار کوشا و پرتلاش بود، به حواله کتاب سرائر، ص ۲۲.

در مذهب اسماعیلی، عبادت نورانی ای که است، آن سنت قدیم انبیا و اولیاست، این نردبان آسمان است، یعنی نردبان برای بالا رفتن به آسمان.

نصیرالدین نصیر (حب علی) هونزائی

۷ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳)

خلیل، هزار حکمت (ح: ۳۲۵)، (امام الناس و امام المتقین)، امام مقیم، امام اساس، امام مُستَقَر، امام مُتَمِّم، امام مُستَوْدَع، امام قائم، حُجَّتِ قائم، داعی، باب، هادی، صاحب امر = ولی امر، ولایت ولی (۵۵:۵)، اهل بیت، پنجتن پاک، چهار مقرب، چهار کتب سماوی، صاحب امر، و صاحبان امر به حواله قرآن (۴: ۵۹) .

﴿هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ﴾ (۴۴:۱۸)، این ذکر ولایت مولای علی (ع) است، به حواله کتاب سرائر، ص ۱۱۶، کلمه باقیه (۲۸:۴۳)، امامت که در آن بزرگ ترین معجزه اسم اعظم است، تا همگان به سوی او رجوع کنند.

این حدیث شریف در کتاب سرائر، ص ۱۱۵ آمده است:

علی (ع) در میان شما خلیفه الله است؛ او در میان شما خلیفه آن کتاب ناطق است که نزد خدا است (۶۲:۲۳، ۲۹:۴۵)، و خلیفه آن کتاب خداوندی است که بر شما نازل شده است، یعنی [خلیفه] قرآن، و علی (ع) دروازه و حجاب قرآن است، که جز او هیچ راهی برای داخل شدن به قرآن نیست.

نصیرالدین نصیر (حبّ علی) هونزائی

۸ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۲)

نامه اعمال = فیلم نورانی، حظیره قدس = جنت عرفانی، قیامت روحانی، مناجاتِ ناقوری، فرشته حبل الوريد، ذکر اعظم = نردبان آسمان، منزل اسرافیلی و عزرائیلی، مرگِ نفسانی پیش از مرگ جسمانی = مرگِ عارفانه. در زمان شبِ قدر (حجت قائم روحی فداه)، قیامت روحانی برپا شد، و به ذریعه آن، تمام عیالُ الله = عالم انسانیت نجات یافت. تأویل شبِ قدر را در کتابِ وجهِ دین بخوانید.

در قرآن حکیم، که به کثرت از قیامت ذکر شده است، همه و همه اشاره به قیامتِ روحانی دارند، به فرموده حکیم پیر ناصر خسرو، بی پایان حشر [قیامات وجود] دارد، زیرا مرگِ جسمانی، مثال و دلیلِ مرگِ نفسانی است. پس تأویل ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (۵۷: ۲۹) همان مرگِ نفسانی و قیامت روحانی است.

عالم کبیر، عالم صغیر = عالم شخصی، بهشت کائناتی، عالم ذر، ناسوت، ملکوت، جبروت، لاهوت.

نصیرالدین نصیر (حبّ علی) هونزائی

۷ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحاتِ اسمعیلی (۵)

ازل، ابد، قلمِ اعلیٰ، لوحِ محفوظ، عقلِ کلّ، نفسِ کلّ، جدّ، فتح، خیال، عرش،
کرسی، حاملانِ عرش، سفینۂ نوح، عرش بر آب، عالمِ دین، عالمِ وحدت، نفسِ واحدہ،
آدمِ زمان^(۷)، بدنِ نورانی = جسمِ لطیف، سراپیل، جثّۂ ابداعیہ، کتابِ مکنون، گوہرِ عقل،
کلمۂ باری = کُن = بشو، کُونُوا = بشوید.

چار عنصرِ تصوّف: شریعت، طریقت، حقیقت، معرفت؛ آفاق و انفس، ظاہر،
باطن، ہفت ادوار، ہفت صاحبانِ ادوار.

روحِ نباتی، روحِ حیوانی، روحِ انسانی، روحِ قدسی، روحِ اعظم، روحِ الارواح، روحِ
کُلّی = نفسِ کُلّی، فلکِ اعظم = کرسی، عالمِ علوی = عالمِ بالا، عالمِ خلق، عالمِ امر، عالمِ
روحانی، عالمِ آخرت، علمِ لدُنّی، علمِ الآخرت (۲۷: ۶۶).

سلوک، سالک، عارف، انسانِ کامل، فنا فی الامام، فنا فی اللہ، بقا باللہ، سیرِ اِلٰی
اللہ، سیرِ فی اللہ، علمِ تأویل، مثال، ممثول.

ناطق، اساس = وصی، امام، باب، حجت، داعی، ماذون، مستجیب.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) ہونزائی

۹ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۶)

درجات یقین، مؤول، راسخ فی العلم = امام (ع)، اسم اعظم لفظی، اسم اعظم نورانی = امام زمان (ع)، وزیر موسی (ع)، وزیر محمد (ص)، دروازه علم و حکمت آنحضرت (ص) = علی (ع) صالح المؤمنین و یعسوب المسلمین و حبل الله المتین، العروة الوثقی (۲: ۲۵۶) = حلقه محکم، ایام الله (۱۴: ۵) = عرصه قیامت روحانی عارف، که در آن سراسر پر از اسرار معرفت است، یعنی اسرار شش ناطق و قائم که همان هفت روز خداوندند؛ همچنین در باره ایام معلومات (۲۲: ۲۸) تأمل کنید.

حکمت بی نظیر آیه (۱۴: ۲۴) را در کتاب وجه دین بخوانید؛ در این آیه کریمه مراد از درخت پاک، آنحضرت (ص) است، و کلمه پاک، همان اسم اعظم است. شاخ این درخت، که در آسمان حظیره قدس مدام میوه می دهد، همان نورانیت امام زمان (ع) است. علوم التأویل المحض المجرد = مشاهدات اسرار و انوار حق الیقین، کتاب سرائر، ص

۰۲۸

آدم سرانندیب = آدم سراندیپی در دارالضد (سرزمین دشمن) پیدا شد، سرائر، ص ۲۷؛ لاحق و حجت امام پرورش روحانی او را بر عهده داشتند.

نصیرالدین نصیر (حب علی) هونزائی

۱۰ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۷)

نامه اعمال = فیلم نورانی، هم انفرادی است و هم اجتماعی؛ چنانچه، هرگاه تشریف با برکت و پر حکمت امام زمان (ارواحنا فداه) در میان جماعت باسعادت می آید و انتظامات بی نظیر که برای خوشی بی پایان آن انجام می شود، فیلم نورانی آن، صدهزار درجه برتر از آن می باشد، تا طرّه امتیاز از مناظر زیبای جنت الاعمال باشد. چنانچه، هر سالروز ولادت، هر شادمانی، هر اجتماع علمی و هر مجلس روحانی، کوچک یا بزرگ، که متعلق به حضرت امام زمان (ع) است، دارای فیلم نورانی است که اهل بهشت با دیدن حسن و جمال بی زوال آن حیرت زده خواهند شد.

همان گونه که فیلم مادی، انسان را از حالت کثیف به لطیف می نماید، فیلم نورانی، نیز انسان را از ظلمانی به نورانی و لافانی می سازد؛ این از قدرت کامله و معجزه غالب خدای تعالی است.

هنگامی که بر رحمت عالم (ص) قرآن نازل شد، و خدا در آن وعده فرمود که آیات و معجزات خود را در آفاق و انفس خواهد نشان داد. از همان هنگام انقلابی در ساینس ظاهری پدید آمد، پیش از آن چرا چنین انقلابی رخ نداده بود؟ پس آیا ساینس ظاهری از

نشانه‌های خدا نیست؟ آیا استفاده از مثال‌های آن برای فهم حقایق اعلی دین برای ما ممنوع است؟

اگر خواست خدا چنین بود، پس او عَزَّاسْمَهُ، نخست نشان‌های انفس و سپس نشان‌های آفاق را نشان می‌داد. ما آن‌گونه که شایسته‌ی اندیشیدن است، نمی‌اندیشیدیم.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۱۲ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۸)

یک حقیقت = مونوریالتی، اَلَسْتُ؟ = اَلَسْتُ، تَجَدُّد، سُنَّتِ اِلهی، لا تبْدیل، فِطْرَتِ اللّهِ (۳۰: ۳۰)، قانونِ تسخیر (۲۰: ۳۱)، قانونِ خزائن (۲۱: ۱۵)، نُورِ مُنَزَّل (۵: ۱۵)، نورِ مؤمنین و مؤمنات (۵۷: ۱۲، ۵۷: ۱۹، ۶۶: ۸)؛ بنگرید در کتابِ سرائر، ص ۱۱۶: نگاه کردن به چهرهٔ علی^(ع) (امامِ زمان^(ع)) عبادت است.

در قرآن، هر جگای که از نورِ خداوند سخن رفته است، در تأویل، آن اشاره به نورِ امامِ زمان^(ع) دارد. شما هرگز ارشاد «ما قیلَ فی اللّهِ» را فراموش نکنید.

نوری که به مؤمنین و مؤمنات منسوب است، آن در اصل همان نورِ امامِ زمان^(ع) است. حقیقتِ امر چنین است که هرگاه در یک عالم شخصی قیامتِ روحانی برپا می‌شود، در آن نورِ امامِ زمان (ارواحنا فداه) طلوع می‌کند، زیرا ناقور، امامِ زمان^(ع) است، قیامت، امامِ زمان^(ع) است، و قائم نیز امامِ زمان^(ع) است، و از همه اول، اسمِ اعظمِ خداوند، امامِ زمان^(ع) است. الحمد لله.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۱۳ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحاتِ اسمعیلی (۹)

امام علیه السلام حجتِ خدای تعالی است بر خلق، کتابِ وجهِ دین، گفتار اول، علم در اصل نام چیست و سرچشمهٔ حقیقی آن کجاست؟ گفتار سوم، عالمِ لطیف = عالمِ روحانی گفتار چهارم، بهشت گفتار پنجم.

از جانب خدای تعالی، شش ناطق، شش وصی و حضرتِ قائم آمدند؛ تأویل آن این است که عَزَّ اسْمُهُ در شش روز، عالمِ دین را آفرید، سپس ظهورِ عرش او بر بحرِ علم شد (۱۱: ۷)، و سپس آن عرش سفینهٔ نجات شد = کشتی پر (۳۶: ۴۱)، و در آن کشتی، خود کشتی‌بان همان کشتیِ اصل = حقیقی و نورانی بود، یعنی امامِ زمان (روحی فداه) که در آن، همهٔ ارواح، طوعاً و کرهاً فنا شده بودند. این است تحققِ مساواتِ رحمانی بر عرش. خوب به خاطر داشته باشید که در هر قیامتِ روحانی، معجزهٔ ظهورِ عرش بر بحرِ علم واقع می‌شود.

در کتابِ وجهِ دین، بیانِ همهٔ حدودِ دین آمده است؛ این کتاب را با عشقِ مولا بخوانید، با همین ریاضت، آن را چون آینه‌ای ساخته خویشتن را در آن ببینید، عبادت هم عملی است و هم علمی، و هر دو با هم ضروری هستند.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی ۱۵ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۱۰)

در معرفتِ سُنَّتِ قدیمِ خداوند سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى، برای اُولوالالباب = صاحبانِ عقل، فواید بی‌پایان نهفته است. ترجمهٔ آیه: «تو هرگز در عادتِ خدا تبدیلی و تغییری نخواهی یافت» (۳۳: ۶۲). شناختِ سُنَّتِ خداوند نیز در بهشتِ عالمِ شخصی [نهفته] است (۴۰: ۸۵).

در کتابِ سرائر، صفحه ۱۳۴، یکی نام مبارک حضورِ اکرم (ص)، قائم نیز است؛ در این نام، حکمت‌های عظیم و محیط و اسرارِ غالب نهفته‌اند. چگونه ممکن بود که اسرارِ روحانی قیامت، از احاطهٔ علم و معرفتِ محبوبِ خدا (ص) بیرون باشند؟ و چگونه ممکن بود در حالِ که خداوند، سردارِ انبیا (ص) را با هدایتِ نورانی و دینِ حق فرستاد تا این دین را بر تمام ادیان غالب گرداند (۹: ۳۳، ۴۸: ۲۸، ۶۱: ۹)؟ آیا در چنین حال ممکن است مؤمنِ عاقل بگوید که هدف که خدا حضرت خاتم‌الانبیا را برای آن فرستاد، در حیاتِ پر حکمت آنحضرت تحقق نیافت؟ نه، هرگز! چنین چیزی نیست. نورِ محمد (ص) و علی (ع) یکی بود که قیامتِ روحانی را برپا کرد.

شما بارها احوالِ قیامتِ روحانی را شنیده‌اید؛ پس شما باید یقین داشته باشید که تجددِ قیامتِ روحانی بارها رخ می‌دهد، که در آن، باطناً دینِ حق باربار غالب می‌آید، و در ظاهراً چنین به نظر می‌رسد که قیامت هنوز بسیار دور است. این، حکمتِ خداوند تعالی بسیار عجیب و غریب است.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی، ۲۰ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۱۱)

در شأنِ حضرت مولانا علی صلوات الله علیه یک حدیث شریف در کتابِ سرائر، ص ۱۱۴-۱۱۵ آمده است؛ این حدیث را چند بار با دقت بخوانید تا عبادتِ علمی نیز صورت گیرد، و نیز اصطلاحاتِ عظیم و پرحکمتی که در آن ذکر شده‌اند، به‌خوبی به‌خاطر سپرده شوند، و فرشتگانی که در وجود شما هستند، نیز شادمان گردند.

ارشادِ مبارکِ آنحضرت (ص) است: «هر یک از شما راع = راجا = تهم = پادشاه هستید»؛ معنای راع مرحله‌وار است: چوپان = سردار = پادشاه. اگر این حقیقت نبود، دیگر سخنی از رعیت نمی‌آمد؛ چرا که گوسفند و بز شاید مثالی برای رعیت باشند، اما هرگز جایگزین رعیت انسانی نمی‌شوند.

ای عزیزان! پس از فهمِ حقایق و معارف [کتاب] «قرآن حکیم و عالم انسانیت»، لاعلم بودن در مورد سلاطینِ بهشت، اگر ناشکری بزرگ نیست، پس چیست؟ شما همواره از مرکزِ علم و حکمتِ مایاری حاصل کنید.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۲۵ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۱۲)

ناطقان، اساسان، امامان، حجتان، داعیان، معلمان، مستجیبان، کتاب «قرآن حکیم و عالم انسانیت»، صفحه ۱۵۵، قسط ۸۷ را بخوانید و درباره راز عظیم ۳۱۳ به درستی تأمل کنید، معجزات نور اقدس امام زمان علیه السلام، بسیار عجیب و غریب اند.

ه ز نور او تو هستی همچو پرتو

حجاب از پیش بردار و تو اوشو

معنی آن این است که، نخست تو آینه خورشید نور شو؛ آنگاه آینه خودی و دوئی را درهم شکن تا حجاب از میان برخیزد.

ای عزیزان! مدام مولا را یاد کنید تا این یادِ بابرک و پُر حکمت، خاصیت و عادتِ دل گردد، و برای رسیدن به این معجزه اساسی، بار بار گریه و زاری کنید، آمین!

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۲۷ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۱۳)

نورِ مولا علی (ع) در عالم قدیم است، علی (ع) دینِ خدا است، علی (ع) خلیفه الله و خلیفه رسول (ص) است. علی (ع) همان کتابِ ناطقی است که نزد خداست، علی (ع) همان ذلکِ الکتابُ لَا رَیْبَ فِیه است. نورِ علی (ع) همان قیامتِ روحانی و ناغور است. نورِ محمد (ص) و علی (ع) از ازل یکی بوده است.

مولا فرمودند: «من آدمِ اوّل هستم»، سپس فرمودند: «من در عالم قدیم = همیشه هستم»، این بدان معناست که مولا آدمِ قدیم است، مولا وَجْهُ الله است، یعنی معرفتِ مولا همان معرفتِ پروردگار است. نورِ علی یقیناً در امامِ زمان جلوه فرماست، پس کسانی که امامِ زمان را در نورِ باطنِ خود امام می‌شناسند، ایشان بی‌نهایت باسعادت اند!

ای عزیزان! علمِ یقین را با کمالِ عشق به حاصل کنید و به سوی عینِ یقین پیش بروید! آمین!

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۲۹ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۱۲)

ارشاد از حدیث قدسی است که: ای فرزندِ روحانیِ آدمِ زمان = امامِ زمان (ع)! از من اطاعت کن تا تو را همانندِ خویش گردانم. در این حدیث قدسی برای صاحبانِ عقل این اشاره موجود است که خدای سبحان امام حق (ع) را در ازل همانندِ خویش آفریده است، چنان که در قرآن حکیم آمده است: لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ (۴۲: ۱۱)؛ یعنی، هیچ چیزی همانند او نیست؛ پس خداوند امام را بی‌مثال و بی‌نظیر آفریده است.

کتابِ سرائر ص ۱۱۶ را نیز ببینید، یعنی از جناب بحرالعلوم درخواست نمایید، زیرا ممکن که آن کتاب در نزد شما نباشد. شاید ایشان برخی از آن اسرارِ عظیم حضرت شاه ولایت صلوات‌الله‌علیه را بیان نمایند. من در اینجا نمونه‌ای از آن اسرارِ عظیم را ذکر می‌کنم که حضرت شاه ولایت فرموده‌اند: وَإِنَّ وَلَایَتِي وَلَایَةُ اللَّهِ؛ یعنی بی‌گان ولایت من، ولایت خداست؛ چنان که در قرآن آمده است: ﴿هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ (۱۸: ۴۴)﴾، مولا فرموده است: این ولایت، ولایت من است، و به همین صورت، ولایت من، ولایت خداوند است.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۲۹ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۱۵)

آدم^(ع) صاحبِ فترتِ اول، ادريس^(ع) صاحبِ فترتِ دوم، سرائر، ص ۶ (مقدمه).
نوح^(ع) قوم خود را به سوی شریعت هابیل^(ع)، شیث^(ع) و ادريس^(ع) دعوت می داد، سرائر،
ص ۶ (مقدمه). جعفر بن منصور باب ابواب، ص ۷ (مقدمه)، حجت و لاحقِ امام، ص
۲۸، غوامض العلوم، علوم التأویل المحض المجرد، ص ۲۸.

﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (۲: ۳۰) — وَهَذَا الْخُطَابُ مِنْ إِمَامِ الزَّمَانِ [و این
خطاب از امام زمان^(ع) است]، ص ۲۹.

اسم مخصوصِ خود آدم سرانديبی: تُخُوم بن بجلاح بن قوامه بن ورقة الرويادی بود،
ص ۳۱. نام قبیله اش ریاقة بود. نام حجتِ صاحبِ زمان و امام العصر هُنید بود، ص ۳۲.
حدیث شریف است: إِنَّ عِلْمَ الدِّينِ هُوَ السَّحَرُ الْحَلَالُ، ص ۳۴.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۳۰ جون ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۱۶)

قابیل، هابیل^(ع) را به طور جسمانی نکشت، در حالی که قتل، اقسام دیگری نیز دارد (کتاب سرائر، صفحات ۴۶ تا ۵۲). و هابیل^(ع) یک ستر (حجاب) برپا کرد و با تقیّه سخت عمل نمود، کار خویش را از دشمنان خدا مخفی نگه داشت، و داعیان خود را به صورت سری پخش نمود، تا توحید خدا قائم گردد. پس از او، شیث^(ع) جانشین شد که برای آدم عطیّه خدا = هبه الله بود.

در نگار دل هر انسان، یک جنّ و یک فرشته قرار دارند، یعنی نفس و عقل. از آن جا که در هر حکمت خداوند عزّ اسمه، حکمت های بسیار نهفته است، بنابراین نفس و عقل را می توان چون دو صندلی فرض کرد. از این رو، شما می توانید دوستان ایمانی و علمی خود را به نوبت بر صندلی عقلانی = ملکی سیت دعوت کنید، یعنی چنین نیّی داشته باشید. من نیز چنین می اندیشم. به این ترتیب، می توانیم از قدرت و حکمت خداوند بهره ای کامل ببریم. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی مَنِّهِ وَ اِحْسَانِهِ.

یادداشت: ملکی = فرشتگان Angelic seat، جبل الورید نیز همان فرشته است. آیات تأویلی درباره قانون بهشت در قرآن بسیار است.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی ۲ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۱۷)

در کتاب سلسله نور علی نور، قسط ۳۸، نام‌های امامان پیش از مولانا علی (ع) را بخوانید. در کتاب سرائر، صفحه ۸۰، ذکر شده است که مولانا عبدالمطلب (ع) را دوازده نقیب بود، که پنج تن از ایشان فرزندان او بودند: حارث، حمزه، الزبیر، ابوطالب = عبدمناف، و عبد الله. در قرآن مجید (۵: ۱۲) نیز از دوازده نقیب یاد شده است.

عالم شخصی، عالم خیال، عالم خواب، عالم بیداری، عالم امر، عالم خلق، ناسوت، ملکوت، جبروت، لاهوت، کتاب مکنون، گوهر عقل، کلمه امر، نفس واحده، لفیف. تخت سلیمان (ع) روحانی بود، و مراد از انگشتر، اسم اعظم است؛ سلطنت سلیمان نیز سلطنتی روحانی بود.

نصیرالدین نصیر (حب علی) هونزائی

۴ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۱۸)

آدم سراندیپی، نفسِ واحده، خلیفه الله

شناخت در موردِ تجدّد امثال از حد ضروری است. در قرآن نیز به تجدّد اشاره شده است، هم در مقام اسرافیل و عزرائیل، هم در بهشتِ عرفانیِ حظیرهٔ قدس، و هم در فرمانِ حضرت مولانا امام سلطان محمد شاه (روحی فداه). از این رو، دانستن در موردِ این رازِ عظیم برای شما بسیار ضروری است.

مَجْمَعُ الْبَحْرَيْنِ، ذوالقرنین، یأجوج و مأجوج (لشکرِ صاحبِ العصر)، عالمِ ذرّ، علّیین، مظهرِ نورِ الهی = امامِ زمان (ع) = اسمِ اعظمِ زندهٔ خداوند = نورِ منزل، ولیّ امر، امامِ آلِ محمد (ص)، قرآنِ ناطق، مظهرُ العجائب و الغرائب، محبوبِ ما امامِ زمانِ صلوات الله علیه و علی آبائِهِ.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۷ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسماعیلی (۱۹)

در تاریخ اسماعیلی کدام امام اعلان فرموده بود که قیامت روحانی است؟ این فرمان مبارک در کدام کتاب محفوظ است؟

در بسم الله مجموعاً ۱۹ حروف است؛ در این چه اشاره‌ای است؟ تاویلی حکمت بسم الله در کدام کتاب است؟

در قرآن پاک، ذکر ۱۹ فرشتگان در نجاست؟

ما قیل فی الله ارشاد کدام امام است؟

در خدایی خدا بی‌پایان قیامات است، این سخن از کدام حجت است؟ آیا این قول پر حکمت از حکیم پیر ناصر خسرو است؟

کتاب مستطاب سرائر اثر کدام شخصیت بزرگ است؟ یکی از کتاب‌های مشهور قاضی نعمان را نام ببرید.

کامل شعر، ز نور او تو هستی ... چیست؟

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۸ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحاتِ اسمعیلی (۲۰)

خدای تعالی حکیم است، کلام، قرآن او نیز حکیم است، رسول پاک (ص) او نیز حکیم است و امام زمان (ع) نیز حکیم است. پس این بدان معناست که تمام مسائل خاص دین به زبان حکمت هستند. بنابراین، خیر و صلاح اهل ایمان در این است که حکمت را بیاموزند تا در هر دو جهان فوائد بی شماری برایشان حاصل گردد.

خداوند همواره انسان‌ها را می‌آزماید، و در قانون او امتحان‌های پی‌درپی وجود دارد. چنان که در قرآن حکیم، از تمام نعمت‌های بهشت یاد شده است، و در این امر امتحانی بزرگ نهفته است، که چه کسی کدام نعمت را بیشتر می‌خواهد؟ در میان تمام این نعمت‌های بهشت، از سلطنت آن‌جا نیز یاد شده است. وقتی پادشاهی بهشت یکی از نعمت‌های آن است، پس چگونه می‌توان آن ناممکن باشد؟ بلی، در دنیا ایمان حقیقی و به معنای واقعی اعمال صالح لازم است.

شما یا به طور مستقیم در قرآن، یا در یکی از کتاب‌های من، حتماً خوانده‌اید که مؤمنان حضرت موسی (ع) در بهشت ملوک = سلاطین گشته بودند (۵: ۲۰). اگر با چشم

بصیرت در قرآن دیده شود، روشن می گردد که برای فرزندانِ روحانی هر پیامبر و هر امام حق، در بهشت پادشاهی = سلطنتِ دعوتِ حق است.

باطنِ قرآنِ حکیم، معجزهٔ تجلیاتی علم و حکمتِ خداوند سبحانه و عزّاسمه است. تجلیات یا ظُهورات اصطلاح بسیار بزرگی است، که ان شاء الله ۶ اندکی از آن خواهیم بیان کرد.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۱۱ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۲۱)

از حکمت‌هایی تجلی = تجلیات = ظهورات، قرآن حکیم در ظاهر و باطن لبریز است، چرا که ذات پاک خدا و هریک از صفات او قدیم است. بنابراین، شما حکمت لا محدود کلام قدیم خدا را در هیچ چیزی از زمان و مکان محدود نمی‌توانید کرد، در حالی که خود خداوند به قدرت کامله خویش، معجزه چیزهای لا محدود را محدود ساخته می‌تواند نشان دهد. زیرا بصیرت عارف نمی‌تواند دفعه بر اسرار لا محدود خدا احاطه یابد. از این رو، خداوند جلّ جلاله کائنات پراسرار را در صورت «کتاب مکنون» = گوهر عقل می‌گنجاند، و از سلسله ظهورات و تجلیاتش، هر چیز را به عارفان می‌آموزد. الحمد لله رب العالمین.

چون خدا سبحان و تعالی در ذات و صفات قدیم است، پس قول و فعل او نیز قدیم است، حادث = جدید نیست، اما در آن‌ها تجدید امثال وجود دارد که بارها توضیح آن داده شده است. پس آن آدمی که در قرآن ذکر شده، هرگز یک آدم جدید نیست، بلکه او یکی از حلقه‌های زنجیره بی‌پایان آدم‌هاست، یا یکی از ظهورات نور خلافت و امامت لا ابتدائی و لا انتهای است. و مولا علی (ع) فرموده‌اند «من آدم اول هستم»؛ و مقصود از این

بیان، اثباتِ آغازی برای آدم نیست، بلکه هدف آن است که دیوارِ تقلیدیِ شناختِ آدم را که مردم در برابرش ایستاده‌اند فرو بریزد، تا مردم بسیار فراتر روند. و در این ارشاد این اشارت نیز هست که خلافت و امامت یک منصب است.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۱۲ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۲۲)

ذکرِ کثیر (۳۳: ۴۱)، هفت اُسماء آن حضرت (ص) در یک مقام: نبی، رسول، شاهد، بشیر، نذیر، داعی، سراج منیر (۳۳: ۴۵ - ۴۶)، درود (۳۳: ۵۶)، آیه تطهیر (۳۳: ۳۳)، آیه معرفتِ بهشت (۴۷: ۶)، آیه بیعت (۴۸: ۱۰)، آیه اطاعت (۴: ۵۹)، آیت نورِ منزل (۵: ۱۵)، امام زمان (ع)، صاحب قیامتِ روحانی است (۱۷: ۷۱).

امام زمان (ع)، امامُ الناس هم است (۲: ۱۲۴) و او امام المتقین هم است (۲۵: ۷۴) امام زمان (ع) (روحی فداه)، نورِ علی (ع) است؛ پس تعریفِ علی (ع) همان تعریفِ امام زمان (ع) است، و معرفتِ امام زمان (ع) همان معرفتِ علی (ع) است.

در صفحه ۱۱۵ کتاب سرائر، حدیث شریفی نقل شده که چند حکمتِ بسیار شیرین از آن را نگاشته و به شما ارائه می کنیم. اشاره اصل چنین است: علی خلیفه الله فیکم، و خلیفه کتاب الله فیکم، و خلیفه کتاب المنزل علیکم، و بابه و حجابہ الذی لا یؤتی إلا منه، و القائم من بعدی، و القائم فیکم مقامی.

خلاصه: علی (ع) خلیفه خدا است، و او خلیفه کتابِ ناطقِ خدا نیز هست (۲۳: ۶۲)، (۴۵: ۲۹)، و نیز خلیفه آن کتابِ خداست که بر شما نازل شده است، یعنی قرآن؛ و او

دروازه و حجابِ آن است، که بدون او هیچ کس نمی‌تواند به قرآن راه یابد؛ و او قائم پس
از من (یعنی قائم قیامت) و جانشینِ من در میان شماست...

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۱۳ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۲۳)

چنان که ذکر شد، در قصهٔ آدم اسراری بس عظیم نهفته است؛ پس شناختِ آدم به همان اندازه که دشوار است، ضروری و فایده بخش نیز می‌تواند باشد. شما می‌بینید که در هر حال، قصهٔ دین از آدم^(ع) آغاز می‌شود، و قصهٔ آدم^(ع) از خلافت شروع می‌گردد. برای شما این امر ضروریست که بدانید که در حکمتِ قرآن و حدیث، آدم^(ع) و بنی‌آدم در کنار یک دیگراند. نخست برای درک کردن اسرار نفسِ واحده سعی کنید. به فضلِ مولا، در کتاب‌های دانش گاهِ خانهٔ حکمت، هر نوع معلوماتِ ضروری موجود است.

خدای تعالی بر همهٔ کارگزاران و اعضای فرشته‌خوی این نهاد، نهایت مهربان است. این مردمانِ نیک‌بخت را چنین توفیقِ خاص عطا شده است که ایشان خدمت به علم حقیقی را سعادتِ خویش می‌دانند؛ و در هر هنگام حاجت و خواستِ نیک، با گریه و زاری به بارگاهِ الهی رجوع می‌کنند. از همین رو امروز، خدای تعالی آنان را نیک‌نامیِ جهانی = آفاقی و عزت و شهرتِ لازوال عطا فرموده است.

دلیل این، آن کتابِ بی‌نظیر و شهرهٔ آفاقِ شان است که با اسمِ پر حکمتِ قرآنِ حکیم و عالمِ انسانیت موسوم شده، در سطح جهانی درخشان شده است. این کتاب، در حقیقت،

ثبوت انقلابی بر همان ساینس روحانی و قرآنی است که قبلاً در اسلام آباد از آن یاد شده بود. الحمد لله علی منّه و احسانه.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۱۴ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۲۲)

در عالم شخصی، نقطه آغاز قیامت روحانی از آمدن صدایی لطیف و طبیعی در گوش سالک آغاز می‌شود؛ که مثال آن در قرآن بَعُوضَةً (۲: ۲۶) است. ارشاد منقبت ۶۴، باب سوم از کتاب کوکب درّی را بخوانید که آن [بَعُوضَةً] از جمله مثال‌های حضرت مولای علی علیه السلام است. همچنین کتاب‌های دانش‌گاه خانه حکمت را مطالعه کنید، تا برای شما علم الیقین درباره قیامت روحانی حاصل شود.

در برپاشدن قیامت روحانی، حکمت‌هایی بی‌پایان نهفته است که آن را تنها خداوند می‌تواند بشمارد. به مومنان حقیقی که خداوند وعده خلافت در زمین داده است، آن در بهشت، زمین دعوت حق است؛ پس هر خلیفه آنجا، پادشاه خواهد بود، و نیز ممکن است که فرشته‌ای باشد. برای تأمل در این معنا، سه آیه شریفه ذکر می‌شود: (۶: ۱۶۵، ۲۴: ۵۵، ۴۳: ۶۰).

علاوه بر این، در قرآن حکیم (۴: ۵۴)، از سلطنت عظیم آل ابراهیم (ع) و آل محمد (ع) ذکر شده است؛ و همین سلطنت بزرگ این حضرات، در بهشت نیز به نام مُلْکاً کَبِیراً (۷۶: ۲۰) است. در روحانیت دنیا، و نیز در بهشت، حضرت امام علیه السلام پادشاه پادشاهان یعنی شاهنشاه است، و در آیه (۴۰: ۱۶) نیز ذکر از همان شاه شاهان است.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی، ۱۶ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحاتِ اسمعیلی (۲۵)

ترجمهٔ سورهٔ مریم (۱۹: ۹۶) است: بی‌گمان کسانی که گمان حَقَّ ایمان آوردند و به‌درستی اعمال نیک انجام دادند، به‌زودی رحمانِ محبتِ آنان را در دل‌های مردم پدید خواهد آورد.

حکمتِ تأویلی: با دقت و توجه کامل گوش فرا دهید! چون خداوندِ حکیم وعده فرموده است که محبتِ مؤمنانِ حقیقی را در دل‌های مردم پدید می‌آورد، پس در این دنیا چنین مثالی آن نیست. بلکه حقیقت این است که فردا در بهشت، هنگامی که اهل‌یقین را خلافت و پادشاهی بهشتی عطا شود. و از آن‌رو که تمام مردم دنیا و زمان که در آنجا بودند، به آنان محبت خواهند ورزیدند، همان‌گونه که مردم در دنیا نیز به شاهان خویش محبت می‌ورزند.

این مفهوم را در آیات گوناگون قرآن خواهید یافت که اهلِ جنت هر نعمتی را که بخواهند، برایشان فراهم خواهد بود. بی‌گمان در آنجا درجاتی است، زیرا اکثریتِ بزرگی از آنجا به اجبارِ قیامت روحانی وارد شده‌اند. پس اگر فرزندِ روحانیِ شاهِ شاهان در بهشت بخواهد که پادشاه شود، این امر ممکن است.

آنان که به زور قیامت روحانی به بهشت آورده شده اند، آنها رعیتِ بهشت اند؛ اما در تعلیمات دعوتِ حق باید بسیار رشد کنند. رعیتِ بهشت را هیچ تکلیفی نیست. چرا که در بهشت تکلیفی باشد. ولی علم حقیقی به آنان آموخته خواهد شد، تا رفته رفته پادشاهِ علم شوند.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۱۷ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۲۶)

در قیامت روحانی حضرت آدم، خلیفه‌الله علیه‌السلام، حق سبحان و تعالی اهل یقین را به درجه‌ای عالیّه مشرف کرده سرفراز فرمود، و ذکر آن در سوره اعراف (۷: ۱۱) است. بر فضیلت فرزندان حقیقی روحانی حضرت نوح^(ع)، با دقت در سوره هود (۱۱: ۴۸) بنگرید. عزت و برتری روحانی فرزندان روحانی حضرت ابراهیم^(ع) را در این کلمات حکیمانه بنگرید: ﴿فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ (۱۴: ۳۶) . به اهل یقین حضرت موسی^(ع) در آیه (۵: ۲۰) بنگرید، و به اهل یقین حضرت عیسی^(ع) بنگرید که چگونه فرشتگان می‌شوند (۳: ۴۹، ۵: ۱۱۰). در باره ای حضرت محمد رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، عقیده شما چیست؟ آیا در باطن آن حضرت^(ص)، جمله معجزات تمام انبیاء و رسل جمع نبود؟ چرا نه!

در باره ای فرزندان روحانی امام المتقین، به دقت در آیه (۲۵: ۷۴) بخوانید، همان‌گونه که فرزند جسمانی امام، خنکی دیده‌پاک اوست، همین طور، این دعا در حق هر یک از فرزندان روحانی او نیز است. پس، اطاعت و فرمان‌برداری بی حد ضروری است.

ارشادات نور امامت را از آغاز زمان اساس تا امروز مطالعه کنید، و این عبادت علمی را به‌گونه‌ای پیوسته به‌جای آورید. آمین!

نصیرالدین نصیر (حبّ علی) هونزائی ۱۸ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۲۷)

حدیث شریف است: **كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ**. بحواله هزار حکمت (ح: ۳۷۱). در بسیاری از ارشادات قرآن و حدیث ذکر آمده است که نفوس فرمانبردار و کامیاب، در بهشت، پادشاه خواهند بود؛ و کسانی را که این مرتبه حاصل نشود... این فرمان رسول اکرم (ص)، در حقیقت، فرمانی الهی است. پس اگر همه مردم دنیا، با اطاعت حقیقی، در نزد خداوند مستحق بهشت و سلطنت آن شوند، خدای تعالی به قدرت کامل خویش، عالم شخصی هر انسان را بهشت کائناتی خواهد ساخت، و در آن همه چیز خواهد بود.

در هزار حکمت، صفحات ۲۱۸-۲۱۹، این حدیث را با حکمت تأویلی بخوانید، و با دوستان علمی خود مذاکره نیز کنید که مقصود از «رعیت» چیست؟ و چگونه ممکن است که مردم دنیا هم رعیت باشند و هم پادشاه؟

بنگرید، چگونه ممکن است که در کلام رحمت عالم (ص)، سخنی ناممکن باشد؟ شما همواره علم حقیقی را حاصل کنید و آن را نیز نشر کنید؛ از رحمت خداوند، مقصود خواهد حاصل شد. زیرا طریق علم نیز چنین است: حاصل کردن، یاد کردن، و گسترش دادن. این،

بزرگ ترین کار نیک، می تواند انفرادی و اجتماعی، به هر دو صورت انجام یابد، ان شاء الله
العزیز!

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۲۰ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحاتِ اسمعیلی (۲۸)

بحواله هزار حکمت، صفحات ۳۹۷-۳۹۸، ترجمه حدیث شریف چنین است:

برای هریک از شما، همراهی از میان جنیان و همراهی از میان فرشتگان است. پرسیده شد: یا رسول الله (ص)! آیا شما را نیز چنین هستند؟ فرمودند: آری، برای من نیز هست، اما خدای تعالی مرا بر آن غلبه بخشید، پس او فرمان بردار گشت. همین بحقیقتِ سنتِ رسول است و همین است بهترین نمونه عملِ زندگی پاک ایشان = اُسُوهُ حَسَنَه (۳۳: ۲۱).

روزی که در قیامتِ روحانی، خدای جَلَّ شانه، تمام جهان و جمله کائنات را برای رسول محبوب خویش (ص) مسخر ساخته، دینِ حق را بر همه ادیان غالب گردانید، در همان روز نیز شیطان تابع فرمان شد. زیرا آن مهلتی که به شیطان داده شده بود، با برپایی قیامتِ روحانی ختم می شود. اکنون شما از دورِ حضرتِ قائم القیامة = دورِ تأویل = دورِ حکمت به طور کامل فائده حاصل نمایید؛ وگرنه ناشکری بزرگ خواهد شد. مولا یاریتان فرماید، آمین!

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۲۲ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۲۹)

فرشتگان ارضی که از بس عاشق مظهر نور خدا = امام حی و حاضر صلوات الله علیه شدید محبت و عشق اند. آنان مدام، ظاهراً و باطناً، یاد بی حد شیرین و پُر حُکمت مولای خویش را می کنند. هنگامی ما و شما از جان و دل، با نهایت احترام این حقیقت روشن را می پذیریم که امام زمان (علیه السلام) اسم اعظم زنده حق سبحانه و تعالی است، پس چگونه می توان عظیم ترین و اعلی ترین یادِ عارفانه ای ذاتِ سبحان را انجام داد؟

ای عزیزان من! مولا را با زبان دل یاد کنید، که در این، حکمت عظیمی نهفته است. زبان دل عاشقان، همان بی سیم (WIRELESS) روحانی و آسمانی است. آیا به خاطر ندارید که لفظ «وایرلس» در فرمان پاک مولا آمده است؟ و مراد از آن، همان فرشته ای است که از میان دو همنشین شما، یکی است. آیا ممکن است فرشته ای از وایرلس (بی سیم) کمتر باشد؟ نه، نه، هرگز چنین نیست! در این جا بیم آن است که ناشکری بزرگی رخ دهد.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۲۴ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳۰)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. حضرت مولا علی المرتضیٰ صلوات الله علیه، باب و حجاب قرآن حکیم و نقطهٔ باء (ب) بسم الله است. این دو حکمت لاهوتی، خود به خود با هم یکجا می‌شوند. نه تنها این، بلکه به سوی صدها هزار حکمت اشاره است، و آن از چندین جهت است: نخست آن که هر چیز در عالم ذرّ، تنها ذره‌ای است، و خداوند قادر مطلق آن است که می‌تواند عالم ذرّ را در همان یک ذره محدود کند.

مثال دوم آن است که علم صدها کتاب آسمانی در قرآن است، و تمام علم قرآن در اُمّ الکتاب (سورهٔ حمد) نهفته است، و علم اُمّ الکتاب در «بسم الله» است، و جوهر «بسم الله» در نقطهٔ «باء» نهفته است؛ چنان که عارفان خدای تعالی این معجزهٔ بی‌مثال و لاجواب را دیده‌اند که «دستی از غیب برون آید و کاری بکند»، (این) را در حظیرهٔ قدس مشهاده می‌گردد. دستی از عالم غیب ظاهر شده، باطن کائنات را گنجانیده گوهر عقل = کتاب مکنون می‌سازد، سپس آن را گشوده، کائنات می‌سازد.

سومین مثال روح است، که در هر روح می‌تواند همهٔ ارواح باشد، چرا که روح، لامکانی است و مکان را اشغال نمی‌کند. مثال این در علم حساب همانند صفر است، اگر

صد میلیون صفر را با هم جمع کنید، حاصل آن باز هم صفر است. پس این فرمانِ پاک و
پُر حکمتِ مولا حق است که فرمود: «روح مؤمن، روح ماست».

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۲۷ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳۱)

در دیوان اشعار حضرت حکیم پیر ناصر خسرو قدس سره است:

هُوَ الْأَوَّلُ هُوَ الْآخِرُ هُوَ الظَّاهِرُ هُوَ الْبَاطِنُ
مُنَزَّهٌ مَّا لِكُ الْمُلْكِي كِه بِي پایان حشر دارد

خلاصه معنای این شعر پُر حکمت و حیرت انگیز این است که: قیامت های روحانی بی پایان اند؛ یعنی طور که ذات خداوند قدیم است و هریک از صفات او قدیم است، همان گونه سنت جاریه او قدیم است. بنابراین، در پادشاهی بی پایان خداوند، تصور قیامت های بی پایان کاملاً درست است.

پس، بدون وسیله امام زمان (ع)، معرفت کلی و اصلِ مَوْتُوا قَبْلَ أَنْ تَمُوتُوا و قیامت روحانی ممکن نیست.

در اینجا، باید این حکمت بنیادی را خوب به یاد داشت که اسم اعظم زنده خداوند، ناطق بود؛ و دین زنده خدا نیز. که تمام مردم روحاً در آن داخل شده بودند (۱۱۰: ۱ - ۲)، پس از ناطق، اساس اسم اعظم و دین زنده خدا بود. و هر امام زمان را این مرتبه حاصل است؛ و این حقیقت از آیه امام مبین (۳۶: ۱۲) عیان است.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی ۲۸ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. قرآن حکیم هزاران ظهورات و تجلیات دارد، چرا که آن، معجزه‌ای بی‌مثال و لا جواب از کلام قدیم حق سبحانه و تعالی است. چنان که قرآن در مقامات ظاهری ظاهر است، همین طور در درجات باطن به صورت تجلیات، در حجاب است. چرا که قرآن جایی که در «لوح محفوظ» است، در «ام الکتاب» است، در «کتاب مکنون» است، در «گوهر عقل» و «کلمه امر» است؛ پس در آن درجات نورانی، قرآن همچون کتابی ظاهری و خاموش نیست، به صورت تجلیات نورانی کار خود را انجام می‌دهد. آیا کتاب ناطقی که نزد حضرت ربّ تعالی است، می‌تواند مثال کتابی انسانی باشد؟ نه، هرگز نه؛ آن نزد خداوند کتاب گوینده‌ای است، آن یک نور و یک فرشته است، برای مثال، آفتاب عالمتاب نوری مادی است؛ اگر چیزی در دایره خاص آن است، آن جز نور خود آن چیزی دیگر نیست.

از همین رو، در این کتاب به اصطلاح «تجلیات» باربار توجه داده شده است. در این جا این حکمت نیز به خوبی به یاد باشد که عندیت [نزدیکی] خورشید جهان آرا مکانی است؛ عندیت ذات سبحان روحانی، نورانی و لامکانی است. الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ مِنْهُ وَإِحْسَانُهُ.

نصیرالدین نصیر (حبّ علی) هونزائی ۲۹ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. ای عزیزانِ باسعادت! ای رفیقانِ فرشته خصلت! بر شما، احسانات و انعامات بی شماری مظهر نور خدا = عَلَیَّ زَمَان = وَلِیَّ امر صلواتُ الله علیه و سلامه شده است. و یقیناً، از میان آن انعام عظیم آن است که همه ما محو حیرت هستیم، که چگونه می توان شکر آن را به جا آورد؟

«اهل بیت» از جمله اصطلاحات خاص قرآن و حدیث است؛ اگر در قرآن حکیم اسم «امام» به صورت واحد است، از لحاظ ادوار جمع نیز است؛ آل ابراهیم = آل محمد = اهل ذکر = اولوالامر = عالمون (۲۹: ۴۳) = الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ (۳: ۷) = اولوالعلم (۳: ۱۸) = آل یاسین = آل محمد (۳۷: ۱۳۰).

برای اصطلاحات اسماعیلی، به تمامی ترجمه های دکتر (Ph.D) فقیر محمد هونزائی، بحر العلوم رجوع فرمایید؛ ایشان به تازگی ترجمه ای لاتانی و غیر فانی از گفتار نورانی حضرت مولا علی علیه السلام در باب معرفی خویش - در قالب کلام حکمت نظام - برای این دوره آموزشی عطا فرموده اند. مرکز علم و حکمت لندن، بر همه ما از جمله احسانات عظیم مولای پاک است. الحمد لله رب العالمین و العاقبة للمتقین!

نصیرالدین نصیر (حب علی) هونزائی

۳۱ جولائی ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. بَيْتُ المعمور = خانه پُر، خانه آباد؛ اصطلاحاً خانه خدا که در آسمان‌ها، عین در بالای خانه کعبه است، جایی که مدام فرشتگان در تعداد کثیر طواف و عبادت می‌کنند (فیروز اللغات، ص ۲۵۱). برای حکمت تأویلی آن، به کتاب وجه دین ببینید، همچنین مقاله‌ای را بخوانید که با حواله سرائر، ص ۱۱۵، نزد شما موجود است؛ که یادآوری آن چنین است که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وآله وسلم در دوران سفرِ معراج، در آسمان چهارم، مولانا علی المرتضی^(ع) را در میان بسیار از فرشتگان، بر کرسی کرامت نشسته دیدند.

ما از مدتی پیش این را پذیرفته‌ایم که آنحضرت (ص) را معراج، در نورانیتِ عالمِ شخصی پاک خویش واقع شد. پس بر ما خودشناسی واجب شد، تا ما را معرفتِ پاک امام زمان (ارواحنا فداء) حاصل شود، در عالمِ شخصی عاشقانی که نورِ امام مبین^(ع) طلوع می‌شود، یقیناً آن [نور] معجزه اعظم و معرفتِ کُلّ است.

برای شما چه نعمتی دینی غیرممکن خواهد بود؟ شما باید پیش از هر چیز، با عشق و محبت و اطاعت حقیقی از امام زمان علیه السلام، در علم‌الیقین کوشش نهایت کنید؛ ان شاء الله که مولا، کارساز و بنده نواز است. او مناسن اپی = ناشدنی نیست. آمین! یا رب العالمین! قرآن (۳۱: ۲۰).

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی یکم اگست ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳۵)

اصطلاح «حظیره القدس» بسیار عالی قدر و مملو [پُر] از حکمت‌های عظیم‌الشان است، چرا که این آسمان عالم شخصی = عرش = بهشت عرفانی و ظهورگاه نور امام مبین صلوات‌الله‌علیه است. در جمله قرآن حکیم حکمت‌های تأویلی همین حقیقت پُر است. هر حکمت کامله را از آن رو حکمت بالغه می‌گویند که آن تا حظیره قدس می‌رسد. هر پیامبری را در حظیره قدس، معراج [حاصل] شده بود. در این جا، برای مثال، به معراج حضرت ادریس علیه‌السلام اشاره می‌شود: (۱۹: ۵۷) مَكَانًا عَلِيًّا یکی از نام‌های حظیره القدس است.

در قیامت روحانی هر نفس واحده، شما همگی روحاً موجود بودید. ملاحظه کنید لفظ «ارواح» را در هزار حکمت. هر جا در فرمان پاک بیانی از «روح» آمده است، آن را با تأمل بخوانید و حکمت تأویلی آن را اخذ کنید. هر شخصی که عاشق حقیقی امام آل محمد (ص) است، ارشادات حضرت امام علیه‌السلام را با عشق و محبت خواهد خواند، و هر کجا که علم امام منتشر است، آن را حاصل خواهد کرد. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

نصیرالدین نصیر (حُب علی) هونزائی ۲ اگست ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳۶)

ای عزیزانِ سعادت‌مند و اهلِ علم‌الیقین! این اصطلاح اساسی را نیک به یاد داشته باشید که در روشنی علم دینی، این حقیقت خورشید عیان است که صراطِ مستقیم، نورِ پاکِ امام زمان صلوات‌الله‌علیه است؛ چرا که قدم زدن در «نورانیت» همین نور، به معنای راه رفتن در راهِ کسانی است که بر آنان انعام خدای تعالی شده است (۴: ۶۹).

ترجمه آیه شریفه (۴: ۶۶) و اگر ما بر آنان واجب کرده بودیم که نفس‌های خود را بکشید... (تا آخر). خداوند، این عمل را به زبانِ رسولِ محبوبش (ص) واجب کرد، و آن حکم این است: مَوْتُوا قَبْلَ أَنْ تَمُوتُوا. پس مرگِ نفسانی و قیامتِ روحانی مؤمنِ سالک، همان صراطِ مستقیم نورانیتِ امام زمان علیه‌السلام است؛ چنان که مولا علی (ع) فرموده‌اند: «من قیامت‌ام»

دائم‌الذکر، یک اصطلاح بسیار زیبا است؛ این نام آن مؤمنِ عاشقِ حقیقی است که همه وقت در یادِ مولا مشغول می‌ماند. زبانِ قلبی او، هم از طریق گوناگون و هم از یک طریق، پیوسته در یادِ بسیار شیرینِ مولا مشغول می‌باشد. هنگامی که امام زمان علیه‌السلام، اسمِ اکبرِ خدا است، در او بدون تردید معجزاتی فراوان خواهد بود، که شاید از دایره بیان بیرون باشند؛ اما اقتضای حکمت آن است که در نخست، در آن لذت و شیرینی باشد. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

گر تو صد خانه کنی زنبور وار

من به یک دیدار ویرانت کنم

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هوتزائی

۴ اگست ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. آیه تطهیر (۳۳: ۳۳) درباره پنج تن = اهل بیت = و ائمه آل محمد (ص) است. ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾..... (تا آخر) (۴۳: ۳۳) ﴿خداى تعالى، بر شما اهل ایمان درود می فرستد، و فرشتگان او نیز.

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده است که کسی که ده بار بر حضرت محمد (ص) و آل محمد (ص) درود بفرستد، خداى تعالى و فرشتگان او، صد مرتبه بر او درود می فرستند؛ و هر که صد بار بر حضرت محمد (ص) و آل محمد (ص) درود بفرستد، خداى تعالى و فرشتگان او، هزار مرتبه بر او درود می فرستند. خداى تعالى همین را در آیه (۳۳: ۴۳) ذکر فرموده است. (به حواله: تفسیر المتقین، ص ۵۴۹، حاشیه ۳).

کشف = مُکاشَفَه. سِرّ، اَسرار، سِرّ اعظم، اسم، اسماء، اسم اعظم، ذکر، اذکار، ذکر اکبر، کُلّ، کُلّیات، کُلّ کُلّیات.

عرش یک فرشته عظیم نورانی است، و او نیز کُرسی است، شما آیه امام مُبین (۳۶: ۱۲) را با عشق و محبت بار بار بخوانید.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۵ اگست ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ (۵۸):
(۲۲) ﴿ترجمه: این ها کسانی اند که (خدای تعالی) ایمان را در دل هایشان نوشته، و آنان را به روحی از خود مدد فرموده است. تاویلاً این کار را خلیفه الله = امام زمان (ع) انجام داده است. ارشاد حضرت امام باقر (ع) را باربار یاد کنید. در کتاب «إخوان الصفاء و خلّان الوفاء» باربار به این آیت اشاره شده است.

هنگامی که در هر انسان، دو همراه مخالف مقرر داده شده اند—یکی جنّ = نفس = شیطان، و دیگری فرشته = عقل = جرقه ای از نور هدایت (یعنی جرقه ای از نور امام زمان (ع)) پس همان گونه که وسوسه در دل انسان ممکن است، همان طور الهام نیز ممکن است. اگر در دنیا و در عالم شخصی، مُضِلّ = گمراه کُن = شیطان، می تواند به همه جا راه یابد، پس چگونه ممکن است که هادی برحق = امام زمان (ع) محدود باشد؟ عدل خداوندی چه اقتضایی دارد؟

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۶ اگست ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۳۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. حکمت تأویلی آیه شریفهٔ سورة انبیا (۲۱: ۱۰۷) در کتاب «قرآن حکیم و عالم انسانیت»، از دانشگاه خانهٔ حکمت به فضلِ مولا بیان گردیده است. این کتاب، سراسر تفسیرِ حکمتی و تأویلِ همین آیهٔ شریفه است؛ لهذا همهٔ شما عزیزان در آن، چنان که حق تأمل است، با دقت بیندیشید. و هرگاه در عشقِ مولا، گریه و زاری شود، در همان حال، دعا کنید که این کتاب برای عالم انسانیت مفید ثابت شود. آمین!

من تنها از عزیزان خود، یعنی از شاگردانم، سؤال می‌کنم، هنگامی که حق سبحانه و تعالی شانهٔ رسولِ محبوب خود، حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله را برای تمام عوالم شخصی به عنوان رحمت فرستاد، آیا در آن وقت، برنامهٔ رحمت الهی کامل شد یا به دلیلی نامکمل ماند؟ هیچ انسانِ صاحب عقل نمی‌تواند بگوید که این برنامهٔ الهی نامکمل ماند. اگر چنین است، پس بیاید مطابق با حکمتِ قرآن پذیریم که در زمانهٔ نبوت، قیامتِ روحانی برپا شده بود؛ که در آن، یک دیوار بود و یک دروازه بود (۵۷: ۱۳)، درون آن دروازه، رحمت بود، و بیرونش پهلوی از عذاب بود. و این، می‌تواند اشاره‌ای باشد به مشقتِ ظاهری و رحمتِ باطنی قیامتِ روحانی؛ و در این حکمت‌های بیشتر نیز ممکن است.

کتابِ قرآن حکیم و عالم انسانیت، به فضلِ مولا، جوابی شافی به صدها سوال است.
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۷ اگست ۲۰۰۳ م

اصطلاحات اسمعیلی (۴۰)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (۴۸: ۱) ﴿﴾ همین نام و آغازِ سوره فتح است. مطابق بر حکمت بالغه همین ارشاد مبارک، خدای تعالی، فتح و تسخیرِ عالمی و کائناتی باطن را برای آنحضرت (ص) عطا فرمود. یقیناً، این معجزه عظیم قیامتِ روحانی در پیوند با ذکرِ اسم اعظم در غار حرا وقوع گردید، و همین قیامتِ روحانی پیامبر پاک (ص)، در سوره نصر (۱۱۰: ۱-۲) نیز ذکر شده است.

در همین فتح مبین، اشاره‌ای بسیار بلیغ است، که به دلیل آن معنای «فتح» از فلک الافلاک نیز فراتر می‌رود. فلک الافلاک یا فلک اعظم همان کرسی است، که در آن، تمام آسمان و زمین محدوداند (۲: ۲۵۵).

قیامتِ روحانی، نام قوتِ بس زبردست و غالبِ الله = القابض و الباسط است. پس، در همان زمانه نبوت، به وسیله همین قیامتِ روحانی، تمام انسان‌ها روحاً، در دین زنده خداوند = در آنحضرت (ص) داخل شدند. و معنای سوره نصر (۱۱۰: ۱-۲) همین است. و مولا علی علیه السلام نیز در همین معنا فرموده‌اند: اَنَا دِينَ اللَّهِ حَقًّا، اَنَا نَفْسُ اللَّهِ حَقًّا = این حق است که من دینِ خدایم، و این سخن حق است که من نفسِ خدایم. کتابِ مستطابِ سرائر ص ۱۱۷.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی، ۸ اگست ۲۰۰۳ م

اصطلاحاتِ روحانی (۱)

عالمِ صغیر = عالمِ شخصی، خودشناسی = معرفتِ نفس، سالک، مؤمنِ سالک =
مؤمنی که در ذاتِ خود سفر می‌کند، هجرت کردن = در باطنِ خود داخل شدن، منزلِ
تحلیلِ نفسِ حیوانی (۲: ۶۷-۷۳)، منزلِ طنینِ گوش (بعوضه ۲: ۲۶) روشنائی‌های ابتدایی
رنگِ برنگ = رنگِ خدا (۲: ۱۳۸)، منزلِ نفخ = منزلِ اسرافیلی = منزلِ عزرائیلی = منزلِ
قبضِ روح، منزلِ تسخیرِ کائنات = منزلِ حشر و نشر = منزلِ قبض و بسط، منزلِ فنا =
منزلِ موت و بعث، زیر و زبر شدنِ قریهٔ هستی (۲: ۲۵۹) .

روحانی و تأویلی همه رسی و همه گیرِ واقعهٔ قیامت نهایت عجیب و غریب و بی‌حد
حیرت‌انگیز است. این همچون جویبارِ صاف و شفاف است که آبِ آن می‌تواند در ظرفِ
هر قصه و هر مثلِ قرآنِ حکیم پُر شده و دقیقاً هم شکلِ آن می‌تواند شود. این، از یک سو،
عظیم‌ترین معجزهٔ قیامت و روحانیت است، و از سوی دیگر، بزرگ‌ترین معجزهٔ قرآنِ حکیم
است.

منزلِ اسمِ اعظمِ خودگو، خودکار، منزلِ فنای دوم، منزلِ فنای سوم، عین‌الیقین،
حق‌الیقین، زلزله، برق، رعد.

زمینِ عالمِ شخصی، کوه، آسمان، کوهِ طور، عالمِ بالا، حظیرهٔ قدس، ظهورِ ازل و ابد،
کنزِ مخفی، بهشت برای معرفت، لقاءالله، معجزهٔ صورتِ رحمان پیدایشِ عقلانی، ابداع و
انبعاث، کتابِ مکنون.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی، ۳ جولائی ۲۰۰۰ م

اصطلاحات روحانی (۲)

عالم ذرّ = یأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ (۹۴ : ۱۸ و نیز ۹۶ : ۲۱) = جُنُودِ روحانی (لشکرِ غیب ۷۴ : ۳۱) = لشکرِ آسمان و زمین (۷ : ۴۸) الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ = روح‌ها مدام برای جنگ روحانی به حیثیت لشکر تیار شده می‌باشند.

ثمراتُ كُلِّ شَیْءٍ = میوه هر چیز = روح = جوهر = رازِ حکمت.

دَابَّةُ الْأَرْضِ (۲۷ : ۸۲)، ناقور = صور = نفخ، ساعت، آیاتُ الله = علی (ع)، وجهُ الله = علی (ع) = کتابِ ناطق (۶۲ : ۲۳ و نیز ۴۵ : ۲۹).

لوح محفوظ (۲۲ : ۸۵) = علی (ع) (کوکبِ درّی)، قلم = نورِ محمدی، لوح = نورِ علی، عرش = نورِ محمدی، کرسی = نورِ علی، عقلِ کُلّ = نورِ محمدی، نفسِ کُلّ = نورِ علی، شمس = محمد (ص)، قمر = علی (ع)، اسمِ اعظم = محمد (ص) و علی (ع)، والدینِ روحانیِ مؤمنین و مؤمنات = محمد (ص) و علی (ع).

صاحبِ تنزیلِ محمد (ص)، صاحبِ تأویل = علی (ع)، وزیرِ موسی (ع) = هارون (ع)، وزیرِ محمد (ص) = علی (ع)، هر امام کتاب است، و علی (ع) اُمّ الکتاب است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَنِّهِ وَإِحْسَانِهِ. اکنون کتابِ مستطاب «گنجینه جواهرِ احادیث» که پرورش‌دهنده اساسی روح‌های ماست، به زیورِ طبع آراسته و پیراسته شده در دسترس

پروانه‌های نورِ امامت قرار می‌گیرد. آن دستِ مبارک و آن قلمِ پربرکت که این خزانهٔ عشقِ
امام را برای ما جمع آورده است، ما آن را شب و روز، بلکه علی‌الدوام، سلام محبت و
عقیقت می‌کنیم. آمین یا ربّ العالمین!

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۳ جولائی ۲۰۰۰ م

اصطلاحاتِ روحانی (۳)

قریب‌ترین آسمانِ روحانیت (۶۷: ۵)، خدای تعالی این آسمان را با چراغ‌های عظیم الشان آراسته کرده است، و آن‌ها را وسیله‌ای برای راندن [و دور ساختن] شیاطین قرار داده است.

جسم لطیف = جسم مثالی = جسم فلکی = جُثَّة ابداعیه.

هفتاد هزار (۷۰۰۰۰) کاپی [نسخه] از جسم لطیف = کاپی‌های عالم شخصی = کاپی‌های کائنات = در یک بازار از جنت فقط تصاویر بر تصاویرند.

در بهشت، هر نعمتِ دلخواه بدست می‌آید، و هیچ نعمتی غیرممکن نیست.

﴿التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (۲: ۲۴۸) •

منزلِ خوشبو = ریحِ یوسف (۱۲: ۹۴) = قیصِ یوسف (۱۲: ۹۳) •

طِيبَات = الْمَنِّ وَالسَّلْوَى (۲: ۵۷)، طِيبَات = غذای روحانی به صورتِ خوشبو (۲۳:

۵۱)، غذاهاى روحانی به صورت خوشبو، از جمله معجزاتِ عظیم‌اند. (۷: ۳۲) •

از تابوتِ سکینه، سراسر تمام معجزاتِ روحانی امام مراد است. مائده عیسی نیز مجموعه‌ای از تمام معجزاتِ روحانی بود؛ چرا که انسان، نام مخلوقی است که هم جسم کثیف

و لطیف است، و هم روح و عقل. پس اگر بخواهیم او را از معجزه خوانِ نعمت، اطمینان
بخشیم، آن در سه قسم ممکن است، اول: غذای جسمانی که غیر معمولی باشد؛ آن به صورت
هر قسم خوشبوها است، دوم: غذای روحانی که در نام‌های بزرگ خدای تعالی پوشیده
است، سوم: غذای عقلی که در عالی‌ترین علم و حکمت و اسرارِ عظیمِ معرفت است.

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی

۴ جولائی ۲۰۰۰ م

اصطلاحاتِ روحانی (۴)

نفسِ لَوَّامِه = نفسی که خود را بسیار ملامت می‌کند. هنگامی که ما در شروع سوره قیامت (۷۵: ۲)، این فضیلتِ نفسِ لَوَّامِه را می‌بینیم که همان‌طور که خدای تعالی به روز قیامت قسم می‌خورد، دقیقاً همین‌طور آن علیم و حکیم به نفسِ لَوَّامِه نیز قسم می‌خورد. از این، در دلِ شخصِ مؤمن ضرور شوق خواهد پدید آمد که ای کاش! بتواند با ملامت کردن مداومِ نفسِ امارهٔ خود، روزی کامیاب به ساختنِ نفسِ لَوَّامِه شود!

اما سوال این است که آیا با ملامت کردن شدید خود در تنهایی، می‌توان کسی این مرتبه را حاصل کند؟ یا ملامت کردن خویش در مجلسی به بهانهٔ گریه و زاری و مناجات میتواند کافی باشد؟ یا با این همه کوشش‌ها، ملامتِ پُر حکمتِ استادِ کامل نیز بی‌حد ضروری است؟ تا او، با چشمِ بصیرت، بیماری‌های اخلاقی شاگردانش را ببیند، و با طِبِّ الهی به درمان آن‌ها پردازد.

وقت که نکات بالا مبنی بر حقیقت‌اند، و بدون ترقی اخلاقی، ترقی روحانی غیر ممکن است، پس بیایید ای رفیقان! همگی، همانند اولوالعزم‌ها، با همتی عالی پیش آییم، و به خاطر حاصل کردن مرتبهٔ نفسِ لَوَّامِه، نصیحت‌های تلخ‌ترین استادِ کامل را نیز بپذیریم؛ وگرنه، بعداً بسیار افسوس خواهد کردیم، که آن هیچ فائده نخواهد داشت، وَالسَّلام.

نصیرالدین نصیر (حُبَّ علی) هونزائی، ۵ جولائی ۲۰۰۰ م

چند اصطلاحات

عالم جمادات، عالم نباتات، عالم حیوانات، عالم انسان = ناسوت.

عالم ملکوت = عالم ارواح و ملائکه.

جبروت = قدرت = بزرگی = عظمت = جاه و جلال = اسم صفات الهی.

لامکان = آن عالمی که از مکان و جهات مبرا است.

لاهورت (تصوّف) = آن عالمی ذات الهی که سالک را در آن مقام فنا فی الله حاصل

می شود.

عالم کبیر = عالم اکبر = کائنات = کُلّ عالم.

عالم اصغر = عالم صغیر = عالم شخصی.

عالم کثرت = جایی که مردم پراکنده اند.

عالم وحدت = جایی که در یک همه اند

چهار ارکان تصوّف = شریعت، طریقت، حقیقت، معرفت.

چار کتاب های آسمانی = تورا، انجیل، زبور، فرقان.

تمام کتاب های آسمانی = یک صد و چار (۱۰۴).

نصیرالدین نصیر (حُبّ علی) هونزائی، ۲۲ جولائی ۲۰۰۰ م

آیات قرآن

شمار	سوره: آیت	صفحه	شمار	سوره: آیت	صفحه
۱	۲: ۲	۳۰	۲۰	۵: ۱۲	۳۲
۲	۲: ۲۶	۶۷، ۴۵	۲۱	۵: ۱۵	۴۱، ۲۵، ۱۵
۳	۲: ۳۰	۳۲	۲۲	۵: ۲۰	۴۸، ۳۷
۴	۲: ۵۷	۷۰	۲۳	۵: ۵۵	۱۹
۵	۲: ۶۷ - ۷۳	۶۷	۲۴	۵: ۱۱۰	۴۸
۶	۲: ۱۲۲	۴۱، ۱۷	۲۵	۶: ۱۶۵	۴۵
۷	۲: ۱۳۸	۶۷	۲۶	۷: ۱۱	۴۸
۸	۲: ۲۴۸	۷۰	۲۷	۷: ۳۲	۷۰
۹	۲: ۲۵۵	۶۶	۲۸	۷: ۱۸۰	۵
۱۰	۲: ۲۵۶	۲۲	۲۹	۹: ۳۳	۲۷
۱۱	۲: ۲۵۹	۶۷	۳۰	۱۱: ۷	۲۶
۱۲	۳: ۷	۵۷	۳۱	۱۱: ۴۸	۴۸
۱۳	۳: ۱۸	۵۷	۳۲	۱۲: ۹۳ - ۹۴	۷۰
۱۴	۳: ۳۳	۱۸	۳۳	۱۴: ۵	۲۲
۱۵	۳: ۴۹	۴۸	۳۴	۱۴: ۲۲	۲۲
۱۶	۴: ۵۲	۴۵	۳۵	۱۴: ۳۲	۳
۱۷	۴: ۵۹	۴۱، ۱۹	۳۶	۱۴: ۳۶	۴۸
۱۸	۴: ۶۶	۵۹	۳۷	۱۵: ۲۱	۱۲
۱۹	۴: ۶۹	۵۹	۳۸	۱۷: ۷۱	۴۱، ۱۷

شمار	سوره: آیت	صفحه	شمار	سوره: آیت	صفحه
۳۹	۴۲:۱۸	۳۱، ۱۹	۵۹	۴۳:۳۳	۶۲
۴۰	۹۲:۱۸	۶۸	۶۰	۴۵:۳۳ - ۴۶	۴۱
۴۱	۵۷:۱۹	۵۹	۶۱	۵۶:۳۳	۴۱۴
۴۲	۹۶:۱۹	۴۶	۶۲	۶۲:۳۳	۲۷
۴۳	۹۶:۲۱	۶۸	۶۳	۱۲:۳۶	۶۲، ۵۵
۴۴	۱۰۷:۲۱	۶۴	۶۴	۴۱:۳۶	۲۶
۴۵	۲۸:۲۲	۲۲	۶۵	۱۳۰:۳۷	۵۷
۴۶	۵۱:۲۳	۷۰	۶۶	۱۶:۴۰	۴۵
۴۷	۶۲:۲۳	۶۸، ۴۱، ۱۹	۶۷	۸۵:۴۰	۲۷
۴۸	۵۵:۲۴	۴۵	۶۸	۱۱:۴۲	۳۱
۴۹	۷۲:۲۵	۴۸، ۴۱، ۱۷	۶۹	۲۸:۴۳	۱۹
۵۰	۶۶:۲۷	۲۰	۷۰	۶۰:۴۳	۴۵۴
۵۱	۸۲:۲۷	۶۸	۷۱	۲۹:۴۵	۶۸، ۴۱، ۱۹
۵۲	۴۳:۲۹	۵۷	۷۲	۶:۴۷	۴۱
۵۳	۵۷:۲۹	۲۰	۷۳	۱:۴۸	۶۶
۵۴	۳۰:۳۰	۲۵	۷۴	۷:۴۸	۶۸
۵۵	۲۰:۳۱	۵۸، ۲۵	۷۵	۱۰:۴۸	۴۱
۵۶	۲۱:۳۳	۵۱	۷۶	۲۸:۴۸	۲۷
۶۷	۳۳:۳۳	۶۲	۷۷	۱۲:۵۷	۲۵
۵۸	۴۱:۳۳	۴۱	۷۸	۱۳:۵۷	۶۴

شمار	سوره: آیت	صفحه	شمار	سوره: آیت	صفحه
۷۹	۱۹:۵۷	۲۵	۸۵	۷۰: ۱-۲	۵
۸۰	۲۲:۵۸	۶۳	۸۶	۷۲: ۳۱	۶۸
۸۱	۹:۶۱	۲۷	۸۷	۷۵: ۲	۷۲
۸۲	۸:۶۶	۲۵	۸۸	۷۶: ۲۰	۴۵
۸۳	۵:۶۷	۷۰	۸۹	۸۵: ۲۲	۷۲
۸۴	۱۹:۶۹	۱۲	۹۰	۱۱۰: ۱-۲	۶۶، ۵۵

احاديث شريف

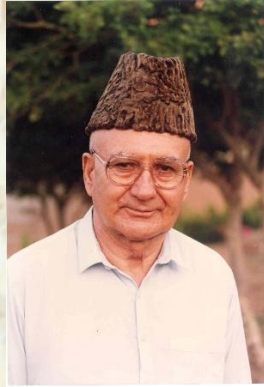
شمار	حديث	صفحه
١	على صالح المؤمنين ويعسوب المسلمين و حبلُ الله المتين.	٢٨
٢	النظر إلى وجه علي عبادة.	٣١
٣	علي رؤوس الاشهاد و هو اخذ بيد علي....	٣٢
٤	كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ.	٣٢، ٥٥
٥	عبدى اطعنى اجعلك مثلى حيا لا تموت، و عزيزا لا تذلل و عنيا لا تفتقر. (حديث قدسى)	٢٧
٦	إِنَّ عِلْمَ الدِّينِ هُوَ السَّحَرُ الْحَلَالُ.	٣٨
٧	علي خليفة الله فيكم، وخليفة كتاب الله فيكم، وخليفة كتاب المنزل عليكم، وبابه وحجابه الذي لا يؤتى إلا منه، والقائم من بعدي، والقائم فيكم مقامي.	٢٢، ٢٨
٨	ما منكم من احد الا و معه قرينه من الجن و قرينه من الملائكة، قالوا: و اياك؟ قال: نعم و اياي، ولكن الله اعانى عليه فأسلم.	٥٧
٩	مُوتُوا قَبْلَ أَنْ تَمُوتُوا	٦٠، ٦٦
١٠	الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ	٧٢

ارشادات و اقوال

شمار	ارشاد/ قول	صفحه
	حضرت علی علیه السلام	
۱	أَنَا اللُّوحُ الْمَحْفُوظُ.	۲۳
۲	انا آدم الأول.	۲۴، ۳۶، ۴۵
۳	انا فی العالم القديم.	۲۲، ۳۶
۴	وَإِنَّ وَلَايَتِي وَلَايَةُ اللَّهِ.	۳۷
۵	انا الذی اوم الساعة.	۶۶
۶	انا دین الله حقا.	۷۲
۷	انا نفس الله حقا.	۷۲
	حضرت امام باقر علیه السلام	
۸	ما قیلَ فی الله	۳۱
۹	کسی که ده بار بر حضرت محمد (ص) و آل محمد (ص) درود بفرستد، خدای تعالی و فرشتگان او، صد مرتبه بر او درود می فرستند؛ و هر که صد بار بر حضرت محمد (ص) و آل محمد (ص) درود بفرستد، خدای تعالی و فرشتگان او، هزار مرتبه بر او درود می فرستند	۱۸
	حضرت امام سلطان محمد شاه صلوات الله علیه	
۱۰	روح مؤمن، روح ماست	۶۰

اشعار

شمار	شعر	صفحه
۱	زهر کم کمترم گر بی تو باشم زگردون برترم گر با تو باشم	۱۰
۲	الهی چارهٔ بیچارگان کن الهی رحمت دریای عام است گاه داریم بیش از کوه الوند خداوندا سعادت یار ما کن	۱۲
۳	ز دنیا تا بعقبی نیست بسیار	۱۹
۴	ولی در ره وجودِ توست دیوار هُوَ الْأَوَّلُ هُوَ الْآخِرُ هُوَ الظَّاهِرُ هُوَ الْبَاطِنُ مَنْزَهَ مَالِكُ الْمُلْكِ که بی پایان حشر دارد	۶۱
۵	ز نورِ او تو هستی همچو پرتو	۳۱، ۳۵
۶	حجاب از پیش بردار و تو اُوشو گر تو صد خانه کنی زنبور وار من به یک دیدار ویرانت کنم	۶۸

شخصیت فرید و شکر ف عصر خویش اند که در طول حیات طیبۀ صد سالۀ خویش با وجود کثرت اوضاع نامساعد، چون فقدان تعلیم در منطقه کوهستانی و دور افتاده هونزه، ناحیۀ شمال پاکستان با ریاضت روحانی توانستند که بیش از یک صد جلد کتاب نشر نظم مشتمل بر حکمت و تأویل قرآن کریم در حیطۀ تحریر درآورند. ایشان اولین شاعر و صاحب دیوان در لسان مادری شان "برشسکی" بوده که ملقب به "بابای برشسکی" معروف اند و نیز به زبان های دیگر چون فارسی، اردو و ترکی آثار شاعری خویش را برای نسل های عصر حاضر و آینده به ارمغان گذاشته اند. ایشان در پرتو حکمت قرآن "سائنس روحانی" را کشف و از برای بشریت ضبط و ثبت نموده اند. نمونه چند از آثار علمی و عرفانی ایشان قرآن حکیم و عالم انسانیت، کتاب العلاج، تصوف عملی و سائنس روحانی، میزان الحقائق، و روح چیست؟ می باشد و نیز بنا بر زحمات و کوشش های خستگی ناپذیر از برای ارتقاء و بهبود زبان بروشسکی و رفاه و پیشرفت زندگی معنوی و اجتماعی قوم و ملت با القاب چون "حکیم القلم" و "لسان القوم" مشهور اند. علاوه بر این، ایشان در تدوین "فرهنگ برشسکی - آلمانی" و "ضرب الامثال" هونزه (Hunza Proverbs) بالترتیب با پروفسر برگ از دانشگاه هائیدل برگ و پروفسر تیفو از دانشگاه مانتريال همکار بوده اند و نیز بنابر مواد جمع آوری نموده ایشان نخستین "فرهنگ برشسکی-اردو" تحت قیادت شان در اکادمی تحقیقاتی برشسکی مرتب گردیده و از دانشگاه کراچی شائع شده است. حکومت پاکستان در اعتراف چنین شاهکاری های منفرد و بی نظیر "ستاره امتیاز" به موصوف اعطاء نموده است.